

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 20 και 26 του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής⁽¹⁾, την έννοια ότι οι εν λόγω διατάξεις αντιτίθενται στη διακοπή της προβλεπόμενης στο άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού προθεσμίας των 30 ημερών για την υποβολή δηλώσεως αντιρρήσεων κατά ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, όπως η διακοπή αυτή προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, του αυστριακού Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (ομοσπονδιακού νόμου περί συνοδευτικών μέτρων για τον COVID-19 στον τομέα της δικαιοσύνης), κατά το οποίο όλες οι ισχύουσες σε αστικές υποθέσεις δικονομικές προθεσμίες των οποίων το γεγονός ενάρξεως επέρχεται μετά τις 21 Μαρτίου 2020 ή οι οποίες δεν έχουν ακόμη εκπνεύσει μέχρι την ημερομηνία αυτή διακόπτονται μέχρι και τις 30 Απριλίου 2020 και αρχίζουν να τρέχουν εκ νέου από την 1η Μαΐου 2020;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 399, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 13 Ιανουαρίου 2021 — I, S κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-19/21)

(2021/C 128/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: I, S

Καθού: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 27 του κανονισμού του Δουβλίνου⁽¹⁾, σε συνδυασμό ενδεχομένως με το άρθρο 47 του Χάρτη, την έννοια ότι το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα υποχρεούται να παρέχει δυνατότητα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά της απορριψέως αιτήματος αναδοχής σε αιτούντα ο οποίος διαμένει στο αιτούν κράτος μέλος και ζητεί μεταφορά δυνάμει του άρθρου 8 (ή των άρθρων 9 ή 10) του κανονισμού του Δουβλίνου ή σε μέλος της οικογένειας του αιτούντος κατά την έννοια των άρθρων 8, 9 ή 10 του κανονισμού του Δουβλίνου;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και εφόσον το άρθρο 27 του κανονισμού του Δουβλίνου δεν παρέχει έρεισμα για δυνατότητα άσκησης πραγματικής προσφυγής, έχει το άρθρο 47 του Χάρτη, σε συνδυασμό με το θεμελιώδες δικαίωμα της ενότητας της οικογένειας και του μείζονος συμφέροντος του παιδιού (όπως αυτό κατοχυρώνεται στα άρθρα 8 έως 10 καθώς και στην αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού του Δουβλίνου), την έννοια ότι το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα υποχρεούται να παρέχει δυνατότητα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά της απορριψέως αιτήματος αναδοχής σε αιτούντα ο οποίος διαμένει στο αιτούν κράτος μέλος και ζητεί μεταφορά δυνάμει του άρθρου 8 έως 10 του κανονισμού του Δουβλίνου ή σε μέλος της οικογένειας του αιτούντος κατά την έννοια των άρθρων 8 έως 10 του κανονισμού του Δουβλίνου;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα (δεύτερο σκέλος): Με ποιον τρόπο και από ποιο κράτος μέλος πρέπει να γνωστοποιούνται στον αιτούντα ή στο μέλος της οικογένειάς του η απορριπτική απόφαση του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά της απόφασεως αυτής;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).